

[Socialministeren]

Der er således heller ikke i lovens bestemmelse om personlige tillæg hjemmel til at pålægge kommunerne at yde personlige tillæg til bestemte formål, herunder ferieformål. Der er omvendt heller ikke i loven begrænsninger af de formål, tillæggene kan ydes til.

De begrænsninger, der måtte være – f.eks. på ferieområdet – er således fastsat af de enkelte kommuner selv inden for de grænser, som kommunen måtte finde nødvendige eller hensigtsmæssige. Disse grænser kan f.eks. være fastsat sådan, at kommunens samlede udgifter til personlige tillæg, f.eks. til medicinhjælp og diætkost, holder sig inden for det rådighedsbeløb, der er fastsat for hver kommune, idet staten kun refunderer 75 pct. af udgifterne inden for dette.

Reglerne og praksis for ydelse af personlige tillæg har senest været for Folketinget i forbindelse med behandlingen og vedtagelsen af lov om ændring af lov om social pension (lettelse af samspilsproblemer). Ingen af partierne, heller ikke spørgerens, har foreslået ændringer i forhold til den hidtidige praksis, bortset fra varnehjælpen, hvor alle partierne tilsluttede sig mit forslag om at fastsætte bindende retningslinjer for denne hjælp.

I øvrigt synes jeg, at den nuværende ordning for pensionisters ferieudgifter ikke er så dårlig endda. Skulle de f.eks. have ferietillæg ligesom lønmodtagerne, ville det være 1½ pct. af den årlige pension, idet lønmodtagere, i hvert fald tjenestemænd med fuld løn under ferie, får denne procent. Den er skattepligtig for lønmodtagerne, og det bør den så også være for pensionisterne, som også er skattepligtige af de almindelige pensionsbeløb, svarende til »lønnen«. Det vil på denne baggrund være et tilbageskridt for de pensionister, der i dag får ferieudgifter som personlige tillæg, der som bekendt hverken er skattepligtige eller indgår i indkomsten, når øvrige sociale ydelser, f.eks. boligydelse, skal fastsættes.

Så selv om pensionisterne nu er afhængige af den kommune, de bor i, og må vise dokumentation for udgifterne på samme måde som for de øvrige personlige tillæg, er det min opfattelse, at den nuværende ordning er den mest hensigtsmæssige for pensionisterne. Jeg er dog opmærksom på, at det kan betyde, at der er forskelle fra kommune til kommune, men det ligger i selve systemet, når

afgørelsen er overladt til de enkelte kommuner.

Jeg har derfor iværksat en undersøgelse af kommunernes praksis på området. Viser det sig, at forskellene er meget store, vil vi drøfte det med kommunerne, så praksis kunne blive mere ensartet, som vi også i sin tid har gjort det på andre områder, f.eks. medicinhjælp.

Spm. nr. S 1515

Til boligministeren (20/7 87) af:

Albrechtsen (VS):

»Vil regeringen give Folketinget en redegørelse for løsningen af ungdomsboligproblemerne, og vil regeringen straks tage initiativ til et samarbejde mellem staten og hovedstadsområdet kommuner om en øjeblikkelig løsning?«

Begrundelse

Atter i år får tusinder af unge afslag på deres ansøgninger om kollegieværelser. På landsplan kan ventes omkring 6.000 afslag, heraf alene op mod 2.000 i Københavnsområdet.

Tallene dokumenterer, at myndighederne trods mange løfter ikke har magtet at løse dette problem. Og den beskedne forhøjelse af ungdomsboligkvoten hjælper kun lidt, når kvoterne i f.eks. København ikke udnyttes.

På landsplan må ungdomsboligkvoten sættes op til 5.000 enheder i 1988. Og staten må yde de store uddannelseskommuner kompensation for udgifterne ved det forøgede ungdomsboligbyggeri. Ellers vil hårdt pressede kommuner som Århus, Ålborg, Odense og København ikke kunne skaffe pengene til en øget indsats.

Ikke mindst i Københavnsområdet må der gøres en omgående indsats, så der inden næste sommer fremskaffes mindst 2.000 nye ungdomsboliger i Storkøbenhavn. VS foreslår derfor, at staten tager initiativ til et samarbejde med Københavns og Frederiksberg kommuner, Københavns Amt og kommunerne i amtet. Dette initiativ må allerede i efteråret udmøntes i de nødvendige lovforslag og initiativer.

I planen kan f.eks. indgå VS-forslaget fra efteråret 1986 om øjeblikkelig fremskaffelse af ekstraordinære ungdomsboliger i tomme bygninger i København.